

Universitätsbibliothek Paderborn

**Natales Sanctorvm Belgii, & eorundem Chronica
Recapitvatio**

Molanus, Johannes

Dvaci, 1616

Vigesima secunda Octobris.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9477

uit, & feliciter occubuit, à sicarijs latronibus confessus; Vbi etiam est sepultus in ecclesia quam ipse construxerat. Est autem *Nasson* pagus illustris sanguine & reliquijs gloriosi martyris, sub ditione abbatis monasterij S. Huberti quod est in Andaino; à quo duobi milliaribus est semotus intra diocesim Leodiensem. Nominatur discipulus sanctorum Remacli & Ioannis Agni, episcoporum Traiectensium ad Mosam. Ad eos enim de Scotia venerat, quæ regio multos sanctos velut stellas lucifluas, ad diuerias mundi partes transmisit. Cæterum beato viro ob titulum Christianitatis maculato, Pipinus rex regaliter decimas obtulit, quas habebat inter Letiam & Vrcam: sanctus verò Ioannes Agnus clericorum, quos nunc Canonicos dicimus, ministerium ibidem instituit.

Vigesima secunda Octobris.

1º. De S. Oelberto, martyre in Oisterhout, quem quidam Odelbertum vocant.

Ex narratione Danielis de Doirne, Buschij, Pastoris Oisterhoutani.

IN Oisterhout, natalis sancti OELBERTI martyris. Est autem dictus locus populosus pagus diocesis Antuerpiensis, apud Bredam. Cuius incolæ hæc de patrono suo à maioribus acceperunt. Latrones quidam latrocino suo deprehenso, illac per agrum fugiebant, vbi sanctus Oelbertus ex oratione fatigatus in somnum inciderat, dormientique mucronem suum apponunt, sanguine maculatum. Qui eos insequebantur, in beatum Oelbertum

Oelbertum inciderunt, eumque ut latronem iugulauerunt. Corpus autem truncum, ad sarcinam haud longe distatum, caput abscissum insigni miraculo detulit: ipsaque iumenta, quibus in aratro usus erat, pro nouae ac maioris ecclesiae constructione, materialia sine auriga feruntur aduenisse. Quieuit autem aliquamdiu in *Oister-hout*, ubi est secundarius ecclesiae patronus: sed Franci feruntur corpus secum abduxisse in *Thoulose*. An autem hic locus sit Tholosa, & quo tempore in *Oister-hout* claruerit, vel inde sit ablatus, ab omnibus incolis ignoratur. Natali die officium fit de communi martyris. Plura à Pastore ecclesiae eius, viro docto & facundo cognoscere non potui, cum is ob persecutionem & furem hæreticorum Louanium declinasset. Historiam suspicor intercidisse per frequentes barbarorum & piratarum incursiones.

Videtur autem aut ipse, aut aliis eius nominis martyr, quiesce aliquando Leodij ad sanctum Bartholomæum. Legitur enim in anonymo Leodieorum chronico hunc in modum, *Baldericus secundus ecclesiam sancti Bartolomei in Leodio dedicauit, quam Godescalcus Praepositus maioris ecclesiae edificauit, & duodecim fratres ibi instituit, & suis alodijs dotauit. Dicitur quod sanctus Ulberetus martyr ibi quiescit.*

Cap. 59.

2º. De sociabus aliquot sanctæ Ursulæ.

Annotatio quo ad Belgas.

IN Colonia Agrippina, natale sanctorum virginum undecim milium, quæ pro virginitatis constantia martyrio vitam consummaverunt. Quarum natalem circa annum octingentesimum quinquagesimum suis carminibus celebrauit Wandelbertus, diaconus Prumiensis monasterij:

Ex

Ex his beata Cunera apud Rhenanos, quod eo loci passa sit, valde celebris est, in territorio Traiectensi. Sunt etiam inter neotericos qui scribunt in hoc virgineo martyrum collegio fuisse Flandris principis filias Germanam & Luciam, cum matre Theodora. Cæterum ex diuersis causis, multa corpora de numero vndecim milium sparsim in Belgio habentur, ex Colonia aduecta. Vnicum die effossa sunt in cœmeterio vndecim millium ultra quinquaginta virginum corpora, ut habet liber posterior de vita beatæ Julianæ. Quem thesaurum illustris Margarita Flandriæ Comitissa, per diuersa loca reuerenter distribuit.

a. Vide Meierum in Annal. Flandriæ, an. 1279. ad fin.
Et die 17. Maij habet Martyrologium monast. S. Amandi: Ipso die Elnone illatio trium virginum Coloniensium.

Vigesima tertia Octobris.

1º. De sancta Oda vidua

Ex historia ecclesiæ Amaniensis, et informatione quam cum D. Præposito accepi anno septuagesimo quinto.

IN villa Amania, super fluuium Mosæ, natali, sicut & Oda, viduæ Boggi, Ducis Aquitanorum. Quam anno septingentesimo vndecimo in Gallia claruisse scribit Sigebertus, chronographus Gemblacensis. Ainita fuit S Huberti episcopi, quæ post mortem mariti sui Boggi, catholici principis, dote contenta, Deo seruire satagit, & pauperibus. Sacerdotes & sacros ecclesie ministros in Domino dilexit. Ex suis bonis ecclesiæ fundauit, maximè Amaniensem, in qua quiescit. Ab ea quoque multa habet Leodiensis ecclesia,